

Бога? или какво подобіе ще му уприличите. Хъдожникъ-тъ лѣе кумиръ, и златаръ-тъ го обковава съсъ злато и сребърны верижицы му изработва. Сиромасъ-тъ като принося приношеніе, избира *дърво* което не изгнива, и трѣси си искусенъ художникъ, за да направи истуканъ недвижимъ” (Иса. 40; 18 – 20). “Кому ще мя уподобите, и съ кого ще мя сравните и съразмѣрите та да бждемъ подобни? Изливатъ злато изъ мѣшець-тъ и прѣтеглятъ сребро съ везне, наематъ златаръ та го устроява на богъ: послѣ ся навождатъ и ся покланятъ: вдигатъ го на рамо, и носятъ го та го турятъ на мѣсто-то му, и стои тамъ: нѣма да мръдне отъ мѣсто-то си: още выкатъ къмъ него, но не може да отговори, нито да ги спасе отъ бѣдъ-тъ имъ” (Иса. 46; 5 – 7). Язычници-тъ найнапрѣдъ начинахъ да правятъ чловѣчески образы лѣяны или дѣланы, обковавахъ ги съсъ сребро за хубость, и послѣ ся кланяхъ прѣдъ тѣхъ, но за това по учени-тъ отъ тѣхъ казувахъ че, не ся кланятъ на тѣзи нѣмы кумыры, но само като ся кланятъ прѣдъ тѣхъ, тѣхно-то присѣтствіе имъ помага да възвышаватъ умъ-тъ си къмъ Бога. Но неучени-тъ и прости-тъ не сж имали това на умъ-тъ си, но кланяли сж ся на тѣзи идола като на богове. И така ся въведе найнапрѣдъ и останъ идолопоклонство-то на свѣтъ-тъ. “Измѣнихъ славъ-тъ на нетлѣннаго Бога въ образъ подобенъ на тлѣненъ чловѣкъ.” (Рим. 1; 23).